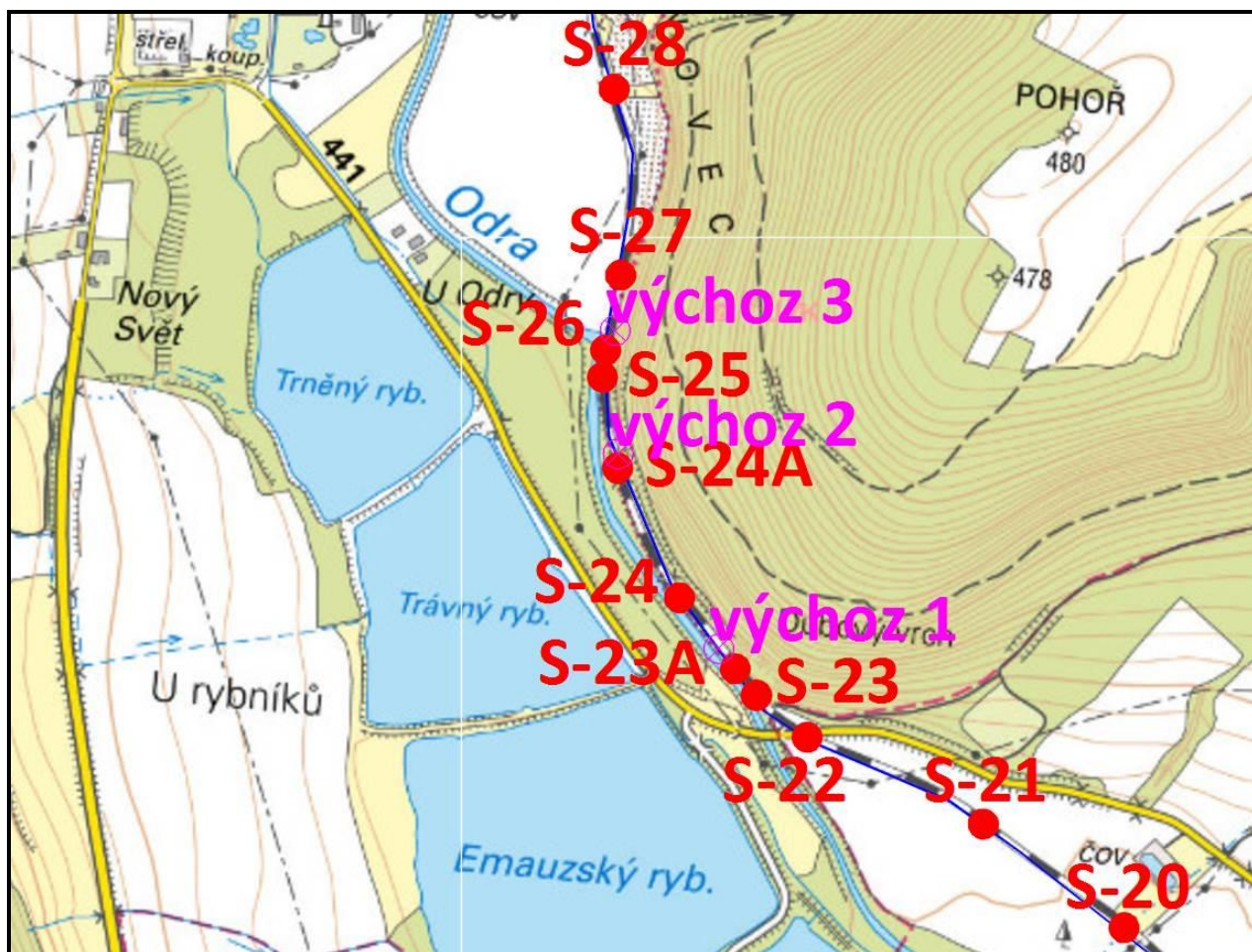

Dokumentace skalních výchozů v JZ části kopce Pohor (km cca 7,4-8,1)

Obr.1 – Situace dokumentovaných výchozů v základní mapě

V rámci rekognoskace zájmového území byla provedena dokumentace tří skalních výchozů v JZ části úpatí kopce Pohor v místech s méně vzrostlou vegetací a přístupných pro dokumentaci z hlediska bezpečnosti a to v drážním km 7,4 – 8,1.

Skalní výchoz č.1 se nachází v km 7,4-7,5 mezi průzkumnými sondami S-23A a S-24 (blíže k S-23A).

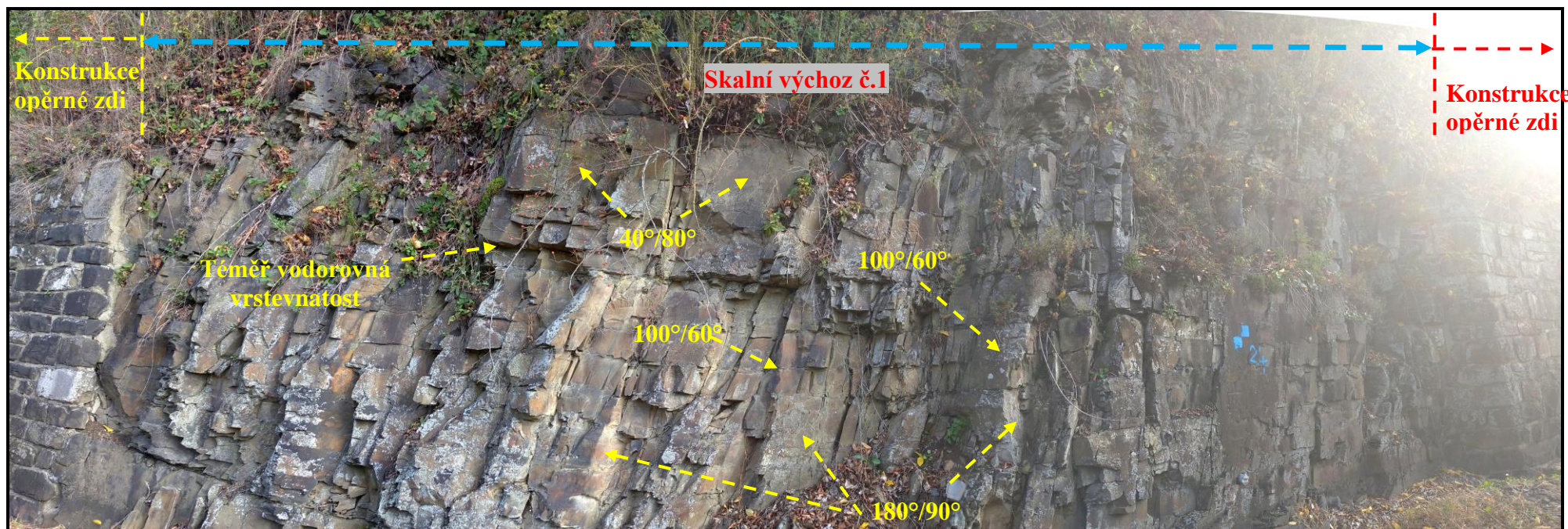
Skalní výchoz č.2 se nachází v km 7,8-7,9 mezi průzkumnými sondami S-24A a S-25 (blíže k S-24A).

Skalní výchoz č.3 se nachází v km 8,0-8,1 mezi průzkumnými sondami S-26 a S-27 (blíže k S-26).

Skalní výchoz č. 1 v km 7,400-7,500 – celková délka výchozu cca 11 m, výška výchozu cca 4-5 m

Obr. 2 – Panoramatický pohled na skalní výchoz navazující na konstrukci opěrné zdi v km 7,4-7,5

Skalní výchoz označený č.1 se nachází v km 7,4-7,5 v blízkosti průzkumné sondy S-24 a S-23A. Z obou stran na něj navazuje konstrukce opěrné zdi.

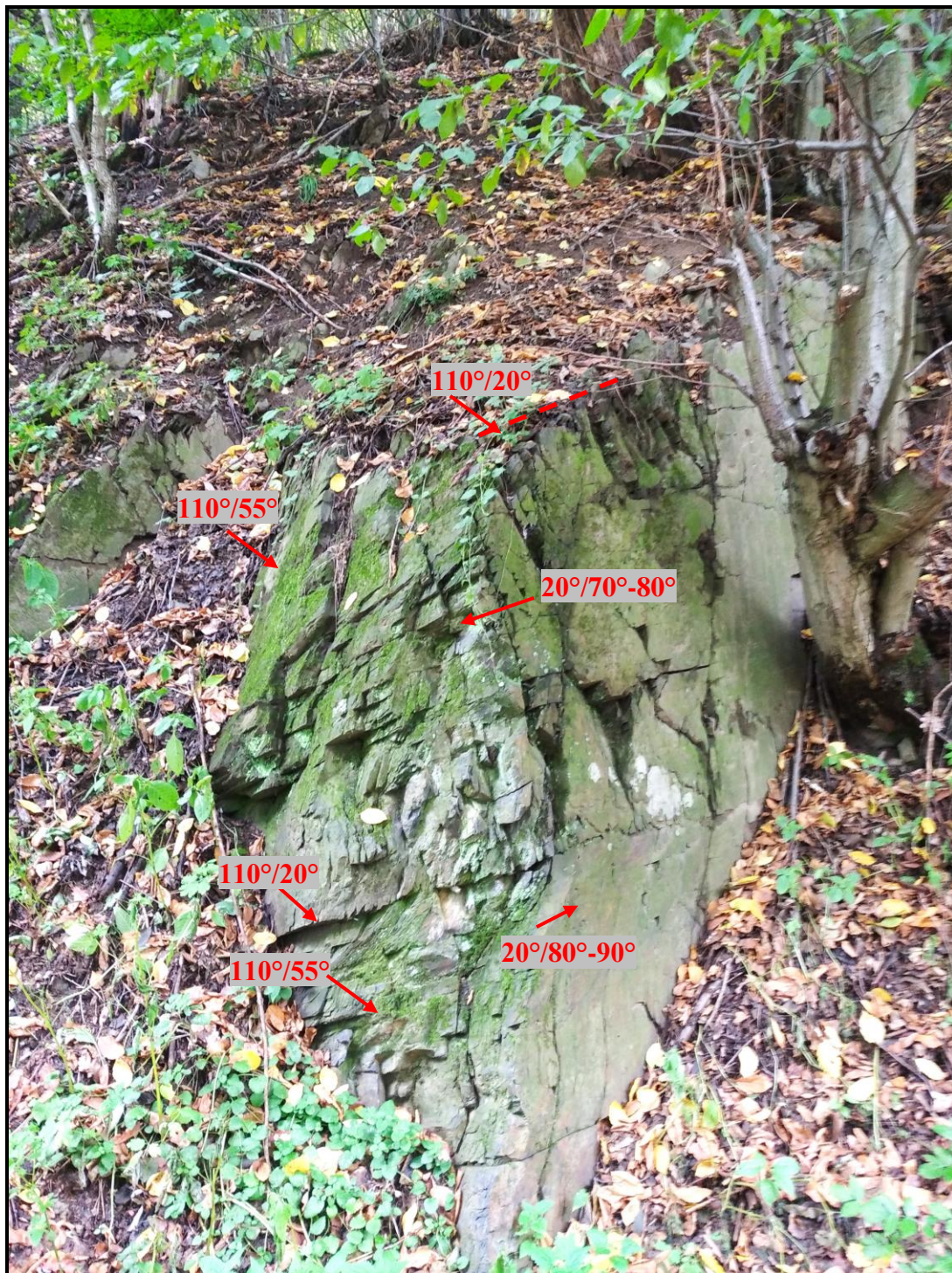
V dokumentovaném místě horninového masívu se nachází středně až hrubě rytmičkový flyš, pro který je charakteristické střídání poloh dominantní matečné horniny – droby s laminami prachovce a jílovité břidlice, které oddělují desky a lavice drobového komplexu. Vrstevnatost je téměř vodorovná, droba je deskovitě až lavicovitě odlučná, mocnost vrstev je tedy v případě deskovité odlučnosti max. 20 cm, v případě lavic je mocnost vrstev do 1 m, v případě vyšších mocností se jedná již o masívní vrstvy. Horninový masív je převážně rozpukaný, horniny jsou ve svrchních partiích mírně zvětralé, směrem k bázi slabě zvětralé – odbarvení indikuje zvětrání horninového masívu na povrchu diskontinuit. Droby jsou v jádru šedé, jemno až střednozrné, na puklinových plochách narezavěle šedé, alterované, s povlaky železitých minerálů, lokálně s bílými povlaky karbonátů. V horní polovině výchozu se na puklinových plochách již vyskytuje náletová vegetace, v horní části výchozu je místy patrný překryv hlinito-kamenitou sutí.

Hlavní směry puklin - mají směr úklonu a úklon cca 40°/80°, 180°/90° a 100°/60°. Výrony puklinového zvodnění nebyly makroskopicky pozorovány.

Skalní výchoz č. 2 v km 7,800-7,900

Obr. 3 – Detail skalního výchozu č.2 v blízkosti průzkumné sondy S-24A

Skalní masív je slabě rozpukáný až celistvý, ve výchozu je patrná slabě zvětralá až zdravá droba, hrubě lavicovitě odlučná až masivní, šedá, jemnozrná, na puklinových plochách slabě alterovaná. Úklon vrstev je cca 20°.

Skalní výchoz č. 3 v km 8,000-8,100

Obr. 4 – Pohled na centrální část skalního výchozu č.3 (výška cca 15 m)

Shora dokumentovaného výchozu je patrný kvartérní pokryv do hl. cca 0,5-1,0 m tvořený humózní lesní hlinou a hlinito-kamenitou sutí s úlomky zcela zvětralých hornin. Přípovrchová zóna podložních hornin je silně zvětralá a rozpukaná, místy až porušená, směrem k bázi přechází do zdravějších hornin s dominantním zastoupením drob, mírně až slabě zvětralých, rozpukaných, lavicovitě odlučných až kompaktních, celistvých. Lokálně se je patrný vyšší výskyt lamin až desek tmavě šedých až šedočerných prachovců a jílovitých břidlic (mocnost řádově cm – dm). V místech se zvýšeným výskytem prachovců a břidlic je horninový masív intenzivně rozpukaný až porušený.

Výron puklinového zvodnění nebyl zaznamenán. Z průzkumných sond je patrně nejbližší průzkumná sonda S-26.

Obr. 5 - Celkový pohled na skalní výchoz č.3 z železničního tělesa silně zarostlý vegetací

Obr.6 - Detail horninového masívu výchozu č.3

